

derforsamlingerne, men at det dengang strandede, paa Grund af, at en fast Gagering af disse Embedsmænd antoges at ville medføre et større Beløb, end Sportlerne dengang indbragte. Jeg har ikke havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med, om der i den senere Tid er passeret Noget i Ministeriet angaaende denne Sag, men jeg antager, at den er stillet i Bero for at afvente den hele Omordning af Retspleien, hvorpaa der har været arbejdet og endnu arbejdes, og hvortil Forarbejderne allerede ere fredbne temmelig vidt frem, og naar Spørgsmaalet om Retspleiens Omorganisation kommer for, vil da ogsaa Spørgsmaalet om at sætte Underdommerne paa fast Gage blive foretaget. Det er ganske vist, at der blandt disse Embedsmænd findes mange, der for Diebliffet have en ret anseelig Indtægt, isærdeleshed naar man tager Hensyn til Brutto-Indtægten, men det er ogsaa ganske vist, at en stor Deel af denne betydelige Indtægt medgaaer til det kostbare Contoirhold. Det er nemlig vel at mærke, at, ligesom andre Lønninger ere stegne, saaledes ere ogsaa Lønningerne til Contoirhold stegne Aar for Aar. Der er saaledes vistnok flere af Underretsbetjentene i Provindserne, hvis Netto-Indtægt ikke er synderligt større end den, der er foreslaaet for Overretsassessorer, men paa den anden Side maa jeg erkjende, at der er flere, der have en langt større Indtægt. Naar man imidlertid deraf vilde slutte, at Staten ved at overtage Sportlerne skulde kunne faae et Bederlag, som var tilstrækkeligt til dermed at lønne Underretsbetjentene, saa troer jeg neppe, at dette vilde holde stik, thi det er en Selvfølge, at Embedsmændene, naar de selv oppebære Sportlerne, paasee, at de indkomme med et større Beløb end det, hvormed de vilde indkomme, hvis de bleve oppebaarne af Retsbetjentene for Statens Regning. Det ligger i den menneskelige Natur, at, naar man selv nyder en saadan Fordeel, saa paasee man med langt større Strengthed, at Beløbet kommer ind med det, som nogenlunde kan forsvares, end naar man oppebærer det for en Andens Regning.

Winther: Jo mere jeg har hørt Tale om, at Lønningerne burde forhøies for Asses-

sorerne i Viborg, destomere er jeg kommen til den Overbeviisning, at dette er unødvendigt. Jeg skal ikke atter komme tilbage til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er dyrere at leve i Viborg end i Kjøbenhavn, men det, der især lægges Vægt paa, seet fra Institutionens egen Side, det er, at man troer, at den voborgske Ret ikke vil faae saa høje Mænd som de andre Retter, paa Grund af, at den laveste Gage er for liden. Hvad dette angaaer, saa maa man lægge Mærke til, at, naar den Lov, som den ærede Minister nu omtalte, udkommer, saa maa Forholdet blive et andet, saa maa Underdommerne, naar Ingen af dem mere tillige er administrativ Embedsmænd, faae en mindre Lønning, end de nu have, og en mindre, end en Assessor har i Viborg. Altsaa maa man slutte deraf, at der i Tiden vil blive mangen praktisk øvet Underdommer, der kan faae Lyst til at gaae ind i Overretten, og maaskee lade denne blive et Gjennemgangsled til en høiere Ret. Efter min Mening er det altsaa ikke rigtigt i en Lov som denne, der dog skal ordne Sagen for en længere Fremtid, at tage Hensyn til saadanne forbigaaende Tilstande som den, der nu finder Sted, hvor Underdommernes Lønning i visse Tilfælde er større end den yngste Assessors i Viborg. Skulde der i denne Mellemtid være Anledning for Regjeringen til at faae inddraget en særdeles dygtig Mand i Retten i Viborg — forsaavidt der skulde kunne være særdeles Trang til samme, hvormed jeg aldeles ingen Mening kan have, — saa mener jeg, at det ogsaa lod sig gjøre. Jeg troer ikke, at Rigsdagen i saa Henseende vilde være utilbøielig til at bevilge en saadan Mand et personligt Tillæg, hvis det var nødvendigt for Rettens Anseelse og Dygtighed. Men jeg maa forøvrigt sige, at jeg ikke kan troe, at, fordi de Mænd, som komme til Viborg, maaskee ere noget yngre, at de just derfor skulde være mindre dygtige. Det er jo som oftest Tilfældet, at yngre Mænd kunne være mere dygtige end ældre Mænd.

Hvad den Bemærkning angaaer, som jeg før gjorde til § 2, da veed jeg ikke, om den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) ogsaa sigtede dertil,